

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

A Ante T

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Astragalus pe. cor. latine talus ludus: et pedis sine iuguli iunctura: vt est apud Homer lib. j. ody. q. scribit Elpenora lapsu scalarum exanimatū esse: cū fregisset astragalū. i. iuguli cōiuncturā: in Apollonius in Argonauticis ponit pludo qui vulgariter dicitur *zoni*. in lib. iij. pagina tertia.

Astragaligo as. talis ludo: *z astragaligotes a* *Pli.* dicitur talis ludentes.

Asteria e. et asterie es. nomē Latone sororis p̄p̄m.

Asterion fluvius *Abchaie*. Sta. lib. iij. *Thēb.* Cū dixit et equus fluctib' asterio. fuit et nomen vrbis.

Asteriscus: herba q̄ et siderites dicit: nascens in tegul' parietibusq; folio similis ocyimo.

Asteriscus: signū ad stelle similitudinē parue: quo vtimur cū aliquid in scribendo omisum est.

Astreus cū diphthō. fuit vnus ex titanibus qui p̄tra deos arma sumpfit. Quid. lib. v. *Hetam.* Occidit in celadus mendesius occidit astreus. Ferunt hunc cū auroa cōcubuisse: ac ex ea ventos generasse.

Astrea cum diphthō. astrei ex auroa filia: p̄m aliquos *Scari*: p̄m aliquos *Iouis* et *Thomidis*. Et ponitur p̄ *Iusticia*. Quid. *Alcia* cōcltū terras astrea reliq̄. Quid ideo fictū est: q̄ illis temporibus *Astreus* princeps esset: et p̄ter equitatē eius filia iusticia dicta sit: vt scribit *Aratus*. Nam cū adhuc terras habitaret *Asdā* velanos rabies nudauerat enes: Nec cōsanguineis fuerat discordia nota. Sed postea crescentibus vrbis euolauit in celum.

Asthmaticus cū h. anhelus et suspiriosus dicit *ασθμα* anhelus anctas.

Astipulo: pe. cor. vide in dictione *Stipulo*.

Asto alias astitū et astitū: significat presens aut firmus seu erectus s̄o. *Dianus* in *Cap.* Ego miser vit asto p̄z formidine. Idem in *Est.* Adolescentes asta atq; audid est ita foriter atq; expecta. *Esti* *Las.* Scultus contrui diem: dum adito aduocatus cui dā cognato meo. *Interdū* significat simpliciter s̄o. *Virgilius*. *Arrectis* auribus astant. *Interdū* sum: cū de rebus loquimur que cadere nō possunt: vt cū dicimus terrā astare.

Astringo p̄pe iuxta *stringo* vniō: cōiungo. *Col.* lib. iij. Cū omnes surculos quos arbor patet dimiseris: libro vlti vel vimine arborē astringito. *Virg.* lib. j. *Geor.* Seu durat magis: et venas astringit hiantes. Per translationē astringere ponit p̄ obligare. Et sic gentio iungit: sicut *Hell.* notauit *Sabinū* sepisse. Qui alienū tacēs lucri faciēdi cā sustulit: furti astringit: siue scit cui sit siue nō scit. Quadoq; p̄mittere. Quia vincula fidei dicunt. *Terent.* in *Eunu.* *Deam* astringo fidem. *Hinc* astringorū a. um. qd astringit. *Pli.* folia astringorū vim habent.

Astruo is. iuxta *struo* et edificū edifico / iugo / fortifico. *Col.* lib. j. Mā cū veteri astruif recēs edificū: q̄ si surgenti reluctās oneri cedit. *Amb.* Nec purauit ortus sui fidē matris iniurijs astruendā. i. firmandā. *Hinc* p̄ translationē astruere p̄ affirmare sumit. *Dietero*. *Quis* nonnulli astruere velint eā iā resuscitatā: et beatā cū *Christo* immortalitate vestiri.

Astyages: nomen p̄m̄ regis *Assyrioz*.

Astyanax: nomē filij *Hecoris* ex *andromacha*: q̄ si tuta tor vrbis. *Asty* em vrbis: *anax* tutator: siue rex.

Astypalea: insula in mari egeo. *Qui.* lib. ij. de arte. Cū atq; piscosus *astypalea* vadis.

Astypales es. nomē est vrbis in eadē insula.

Astymphonia latine incōsonantia. *αστymphων* dictione accessit ad comellationē.

Astypala es. qui symbolā nō dedit: et sine col (cons. latione accessit ad comellationē).

Astydere siue *asynthetoz*: dicit p̄t incōpositū: ab *α* siue *ασυνη* cōpositū. Et est figura: cū aliq̄ sine cōiunctiōnis p̄ferunt: vt *Veni* vidi vici.

Asynthetoz *Ny.* appellat *crystalla*: q̄ pura sūt et sine vi *Asytratu*: genus quoddā p̄big: quod latine instā (tio) bile vel incōstans possumus dicere.

A Ante T

At principiū increpatōis aprā. Et hoc cū aut indignationē aut dolorem expr̄mere volumus: vt ire estum: *At* querelas significātiūs ostēdere valeam'. *Virg.* *At* tibi p̄ scelere. *Terent.* *At* tibi dū dignū factis cūti um dyunt. Quadoq; superioz dictoz discretiūm est: vt apud eundem. *At* mihi scruplus vnus restat. Quadoq; rez differentia denotat: vt *Scipio* *Abelatoz*: at *Lato* orator. Quadoq; ponitur p̄ saltem. *Quid.* *Crudeles* somni quid me tenuistis meret: *At* semel eterna nocte p̄menda fui. Quadoq; copulatiū est: vt in atq;. Quadoq; aduerlatiū. *Virg.* *At* regina graui iam dudū saucia cura. *Mā* dū *Engas* quiesceret: regina turbabat: quod est cōtrarium. Quadoq; est interiectio timoris. *Terent.* in *Eunu.* *At* mi homo formidolosus es.

Atar interiectio est paulatim p̄cepti atq; intellecti mali. *Terent.* in *Eunu.* *At* dat berle verba mihi sūt. *Ser.* in arte. *At* est aliquid de iprouiso deprederet. *At* cōtra significat vicissim: qd vulgo dicit *ecouerfo*.

Atq; cōiunctio cōnexiua est: vt *Genus* vnde latinū *Ab* banq; patres atq; alta gentia *Rome*. Quq; aduerbiū: et p̄ q̄ poni solet: vt *Per*. Qui tu ipunitio: ep̄is atq; hic. *Suet.* in *Leia*. Velut grauius atq; ipse senfisset. Quq; p̄ celeriter et statim. *Vir.* *Atq;* illū i p̄z ceptis p̄no rapit alucus anni. Quq; p̄ felline et inre p̄ide. *Zenni.* vt *Atq;* ascendit muros *troiana* iuuenit. Quq; p̄ fieri. *Plau.* in *Am.* *Atq;* se lussa mutat quoq; atq; exorta est semel.

Atalus pe. cor. nomen *Pergami* regis pecunia dicitur: mi / r̄ sp̄dida abundantiaq; supellectili. A quo omnia magnifica *atalica* dicta sunt. *Pro.* *Nec* sit in *atalico* mors mea nira thoz. *Fuit* et *Atbal* nomē p̄bi.

Atalanta: nomen mulieris: de qua *Dietero*. cōtra *Iouini*. *Referunt* fabule *atalanta* *calydonia* virgine semper in venatibus / semp in siluis: nō tumētes vtero seminaq; *salutaria*q; cōceptū: sed expeditā et castā amasse virtutē. Est et *atalanta* fons in portu *cyphantaz* *diectus*: q̄ vbi venatrix femina s̄u et estu languida cōsederit: et petra venabulo eius percussa laticē p̄bue rit: sicut scribit *Pantanas*.

Atabulus pe. cor. ventus in *Apulia*. *Idora*. Incipit ex illo mōtes *Apulia* notos *Ostentare* mihi: quos torret *atabulus*. Ideo *atabulus* *apulus* dicit: tanq; peculiaris. Scribit *porphyrio* *atabulū* ventū esse i *apulia* feruentissimū: *greca* appellatiōe dicitur quasi *ατο* *του* *ασηβα* *λεπ*: hoc est nocentū pestilentiaq; inferentē. Mā *atabuli* status nimio calore *Apulie* pestifer est et grauis. Est em frigidissimus: et si flauerit circa *humā*: exurit frigore arefaciens: vt nullis post ea possit solibus recreari.

Atamino as. pe. cor. vide in dictione *Atamino*.

Atau pe. cor. dicitur est q̄ ata sit aut. i. pater: vt pueri dicere solēt. *Uide* etiā in *Zuus*.

Atax: fluvius ortū habēs ex *pyreneo* mōte: et infundit in mare *tyrrhenū*: quidā tū scribunt *atbar* p̄ b.

Atacus penul. cor. rep. genus volucris gradiens sup̄ quatuor pedes: longioraq; retro crura habēs. De quo s̄t mentio apud *Luiciū*.

Atbanatos penul. cor. latine dicit immortalis.

Attellane fabule latine sunt: que ab *artella* *Atroz* ciuitate sumptę fuerūt: in quib' ridiculę personę inducebant: et argumentis dicitisq; iocularibus resp̄debāt *saryricis* fabulis *greccis*. *Proprie* autē *attellani* cum dicebat *exordū*. *Liu* lib. vij. *Iuuenē* h̄istrionibus *fabellaz* actu relicto ipsa inter se more antiquo *ridi*

cula intertextu versibus facitare cepit: que exordia post ea appellata confertaq; fabellis potissima attella/nis sunt: quod genus ludorum ab oisic acceptum tenuit iuuentus.

Attagen penul. core. generis masculi. Et attagena ne. et attages attagis: avis asiatica inter nobilissimas habitata: maxime vero que in Jonia nascitur. Et inter elegantiores aves precipuo sapore censebatur. Plinius libro. r. Attagen maxime Jomius celebrat vocalis as captus. do obmutescens quondam existimatus inf. raras aves. Hiero. Attagen et ficedula: mulus et scarus in delicis copulat. Har. Jnt. saporis fert alitū primus Jonicaz gustus attagenarum.

Attellani: opidū cōpanū: quā nūc auersā urbē dicim^{us} apud neapolim. Licc. Plinio. Locutus sū de agro veatigali municipij attellani qui esset in gallia.

Atr. a. um. obicitur in gr̄. Hiero. Quinquaginta atr̄ imantis byacibus bydra. Plau. Ita repleo atr̄rate ut acris sit q̄ egyptū. Interdū atrū capis. p. funesto q̄n̄ atr̄ dies dicit vulgo egyptiaci ab obseruatrice egypto. Et alio noie cōes. Dicitū atrū ab atterendo: qm̄ que atterunt liuorē contrahunt.

Atratus pe. p. dicit qui lugubri veste indutus est. **Atramentū**: ab atro colore dicit: cuius duo sunt genera. s. scriptoriū: quod r̄ librariū dicit: et tectoriū a tectorijs quo in scribendo r̄ pingedo utimur. Est et sutoriū atramentū qd̄ in insidijs pellibus sutores colorarij vsurpant. Tulgo hoc a vitri silitudine vitriolū noiant. Pl. li. ij. Effuso atramento qd̄ p̄ sanguine his est offuscata aqua absconduntur. Idē lib. xxiij. Greci cognationē gris fecerunt noie r̄ atramento sutorio.

Atramentariū: vasculū quo atramentū p̄inet. Hiero. in Ecceh. Atramentariū scriptoris ad renes eius.

Atracius: nomen viri qui primus dicitur artem magicā in ebracia inuenisse.

Atra bilis est: quam greci melancholiā vocant. Mā bilis cholera est.

Athenodorus penul. produ. philosophus fuit qui Augusto documentū dedit: iniquens: Cum ira cesar ceperit nihil prius meq; dixeris nec feceris: q̄ ipsa q̄ tuoz et viginti elementa litterarum grecarum tecum ipse percurreris: et memoria reculeris: ut ita concitatio illa que momentosa est mente alio traducta parui temporis interiectu langueret.

Atriu: prima pars domus: que continet mediā arcā: in quā collecta ex omni tecto pluuia descendit. Et in qua puica (vt ait Lato Japerto ostio epulabant: vbi etiā pecunias et cetera p̄ciosiora seruabāt: seruozq; quibus tāq; honoratioibus eaz rerū custodia cōmittebant: atrienles appellabāt. Cicero. libro. vj. In vbe atria proxima ianuis esse debent. Et in euāgē. Lū foris armatus custo dit atriu suū: in pace sunt ea q̄ possidet. Hiero. Atria nō sunt quidē domus: sed tā alia qua habent fundamēta: et de atrijs intramus domū. Dicitur atriu ab atriatibus et rurij populis: vt inq̄ Tar. lib. i. de lin. lati. qz id genus ediscij atrij primū in etruria sit institutū. Vel q̄ a terra oziat: q̄n̄ atrerium. Vel q̄ atrum ex fumo esset. ppter culinā: qz ex fumo culinē nigresceret. In atrio em̄ tria erant habitacula: vestibulum/locus sportularū: qui r̄ ipse sportula dicebatur: vbi p̄ponebātur eo die que dono dāda erāt: r̄ culina: q̄ vestibulum locus sit ante edes. Atriu greci αὐλή vocant: ppter quod poetę quādoq; aulā p̄ atrio vsurpant.

Atrienfis: is erat cui credebāt cura atrij.

Atricia: iureconsultis dicuntur qui exubāt ad atriu et ad limina etiā: vocant et liminaribz.

Atriosū: paruum atrium. Cicero ad Qu. frat̄. Quo in loco te in porticu scribere aiunt: vt atriosum fiat mihi. vt est magis placebat: neq; em̄ satis loci esse. vt

debatur atrio.

Atriplex: herba est siluestris et botentis: ab atro colore vt quidā aiunt: q̄ hoies pallidos faciat. Dacer. Atriplicē tritā cū nitro melle et acco: Dicunt appositā calidam sedare podagrā.

Atergatis penul. core. nomen fuit deę. Stra. Transcuphat est bambyce: quā edessam r̄ hierapolim vocant: in qua atergatis syria deam colunt. De hac et Dacro. Conurus atergatis a grecis r̄bā existimari putat: coli eam abstinentia piscium: vnde nōmē vt Athenus auctor est: quasi εἰσπύσσι Δοσθησὶς est syroz lingua sine piscibus.

Atros: asper/crudelis: q̄ qui atro vultu sunt: asperitate et seuitiā p̄ se ferunt. Sunt qui a greco id nōmē deriuent: quia illi αἰσχροῖα appellāt que cruda sunt: vt ab eo q̄ atroces nihil de se timeat. Jony em̄ significat timere. Unde r̄ p̄ constāt quādoq; ponit. Hiero. r̄ Dixerit atrocē animū catonis. Dicit atrocitas r̄ atrocitas: r̄ atrociter. p̄ aspere.

Atropos pe. cor. inmutabilis. Quo noie dicta est vna ex parcis: ab α fine: ποτῆ conuersio: quasi ad nullius p̄ces conuertat. Mā tres dicuntur sorozes: quā vna dicit Clotho: q̄ colū baulat. Altera Lachesis: q̄ filat. Tertia Atropos: q̄ filū frāgit. Har. Lanificas nulli tres exozare puellas Lōdigi: obseruat que ita tuere dic. De his vide diffusius in dictione Pareę.

Atrophia: species tabis: qua corpus nō alitur: sed sūma macies oritur: et nisi occurrat interimit. Inde Atrophi: qui atrophia laborāt. Pl. lib. xxiij. Eadē danur bis quos atropchos vocāt interpositis dieb^{us}. Atrophiq; vocātur: qui ab imbecillitate vires vix recolligunt. Cū Atropropos vocat nō cōualescētēs: ab imbecillitate vires vix recolligentes.

Atrax: flum^{us} egipti: a quo atraces populi est: et hoc nōmine: vt testis est Stra. vrbis in Tessalia.

Atrone is. pe. cor. vide in dictione Tero.

Attenuas. ex ad r̄ tenuo: qd̄ a tenuis fit: et significat subtile facio/minuo. Et. lib. iij. ad Hd̄. Defensoris narratio simplicē expositionē debet habere cū attenuatioē defensionis. Hiero. li. ij. Re. Quare sic attenuat mactē: Et cū ad aim referat defectū significat.

Attēdo is. aduero/coigito/p̄sidero: r̄ q̄n̄ animū intendo. Hiero. ad Helio. Attendis Derrū: sed et Jūdā cōsidera. Aliq̄ ad dimus animū: r̄ p̄ intendo sumit. Licc. lib. iij. offi. Et si cū animū atredēris: turpitudinē videas adiunctā: hoc est animū inredēris. Hinc atredētos dicimus auditoros: qui ad ea q̄ dicunt intendunt animū. Attente aduerbiū. i. animo intento.

Attēto as. frequētatiuū: idē qd̄ tento. Derroni^{us}. Dulcibus ac blādis verbis eius animū attentās.

Attinere: p̄uenire/decere/p̄uenire. Teren. in Adel. Jā me ne vis dicere quod ad te attinere. Aliq̄ significat iuxta siue in manibus tenere. Plau. in Lp. Mā ferner est in cōstrina: nunc iā cultros attinere.

Attingo is. attingi attractū: leniter tāgo. Vinus est em̄ q̄ tāgo: vt inq̄ Do. i. Terē. Adel. Retigin tui aliqd̄: si attingiles/ferres infortuniū. Aliq̄ attingere ponitur. p̄ discere/legere/scribere: r̄ h̄mōi. Lac. li. iij. Bregici q̄ sacras veritatē litteras nō attingerāt. i. didicerāt. Hiero. Qd̄ vtiq; genus doctēdi nō dū attingerāt. i. aggreffus fuerāt siue experer^{unt}. Hiero. li. ij. Geo. Sin bas ne possim nature attingere pres. i. scire. Aliq̄ pigredī. Col. lib. i. Hec dū senectute attingerit.

Attingo sine n. idē qd̄ attingo. Mā sicut tāgo: ita et tāgo dicimus. Plau. i. Dul. Abcedite tel ne attingat.

Attulus penul. p. piscis satis grādis: qui in Pado inertiā pinguescens: ad mille aliq̄ libras captus est: cante nato hamone: nec nisi boum iugis extractus.

Atyllas: ex scythaz genere fuit: qui subacta Pānonia Italia ingreffi: Aquileiā subuertit: r̄ in Germani

am transiens plurimas vastitates edidit. Qui domū reuerſus dū nouis nuptiis operā dā: vino plen' / et ſu. o enarib' multo ſanguine ſuffocatus eſt. Nicoma- chus aut' ſilicus hiſtoriaz ſcripſor eū deſcribēs ait. οφθαλμοι λευκοι οὐ μακροὶ ἀλλὰ περὶ χηκοῖσιν καὶ μικροὶ καὶ θωραξὼς λευκοῦ αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν εἰς τὰ πλάγια τῶν αὐτοῦ.

Ategie dicunt' tabernacula vel umbacula / vel maga- lia qualia Dauri colūt. Ruffi. in libro Joſephi hoc vocabulū vſurpat libro. vii. de bello iudaico. Cū ad ſekum diē veniſſet quo atregias in honore dei cōpo- ni ad hominibus mos eſt.

Athenē arā. ciuitas gręcie inter Bchaia et Macedo- niā: quę regio attica dicit' ab Archis cranai filia atbe- narum regis / qui Lecropi in regno ſucceſſit. Hic Le- crops primus Athenas condidit. Unde et cecropia dicta eſt. Poſtea a Daplo mopſopiar et Jone ſu- ti filio Jona: et a Minerua Athene. Bigi em' Bi- neriā athēnā dicunt' απο τῆς ἀθηνῶν. Tres aut' (vt quidā aſtruunt) fuere athēnē: vniſ abeneri: aut alteris athēnēſes: ab alijs athēnopolię dicit' ſunt.

Athenā: locus erat Dinerę dicitus: vbi profeſſo- res ſua ſtudia pſtebant. J. A. Capitolinus. Poſtea dō vbi adoleuit in athēnē cōtrouerſis declamauit audientibus etiā imperatorib' ſuis. La np. Ad athe- neum audiendoz et gręcorum et latinoꝝ rheroz vel poetarum ca ſa frequenter proceſſit.

Atheos: qui negat deum eſſe. **Atheſis** penul. core. fluuius qui ex tridētinis alpiſus Tridenti alluit' et Ceronam diuidit. Deinde per la- tas Padi paludes gradientis nō longe a brondulo in adriaticā mare inſluit.

Atheſius pe. p. fluuius eſt iſtus et lacu qui i apēſino eſt ſupra carnos incumbente: r' labit in ſtrum.

Athletica penult. pduc. pugil et luctator dicit'. ἀθλεω em' certo ſignificat. Scribit iureconſultus athletas eū virtutis gratia athleticā exercēt: nō eſſe ignomi- niſolos. Tria autē fuerunt apud antiq's athletica cer- tamina: videlicet curſoz / pugilam et luctatoꝝ. J. A. autē pollux lib. v. cuius ordinem imitatus eſt Dero- tus. τῶν δὲ ἀγώνων οὐ μέρυθ' μραστικοὶ οὐ δὲ καλοῦ μέρυθ' οὐκ ρικοὶ οὐρο μασθεὶ ἐρδι / οὐρυτῶκοι τε καὶ μουσικοὶ / δε αἵτι τοι οὐρά Διῶσ' λευκοῖσιν ἄγῶρας μο ὑπὸ κοῦσ' ἀλλὰ μουσικῶσ' καὶ ἀθλητικῶσ' πάλαιονη.

Athos: mōs inter Macedoniā et Thraciā altitudinis mirandę: habens i cacumine oppidū Arocon. Vir- gil. Quantus athos / aut quantus Eryx.

Aros ſine b. latine inſatiabilis dicitur.

Atlas antiſ. ſine b. Dauritanię rex fuit: qui humeris cęlum ſuſtinuiſſe dicitur: q' primus curſū ſolis r' lunę ſiderumq' omnīū veritatonū rationes vigore animi ſolertiaz curauerat tradēda omib'. Vir. Perſonat au- rata docuit q' marinus athlas. Hic fuit Prometheus frater: qui cū monit' eſſet oraculo vt caueret a Jouis filio nullū hoſpicio ſuſcipiebat. Quare Perſeus Jo- uis filius indignę ferēs: oſtēdit ei caput Borgonis: r' ſtatim Athlas in mōtē puerus eſt. Qui mōs mauri- tanę teres r' excellus eſt: vt ei' cacumē cerni neqat. Fere e in medio mōtē nubes incipiunt: hyme r' eſtate niuē habet. Colū nā cęli indigenę appellāt. Ab eo po- puli incolentes athlātes dicunt': q' ſoli ſunt anonymi: hoc eſt ſine noibus. Nā in vniuerſū athlantes nomi- nant: ſingulis nullum nomen propriū imponē. So- lem orientē occidentēq' dira imprecaſione contuenē vt exiſtalē iſtis agrisq'. Neq' ſomnia viſunt q' ſia re- liqui mortales. Pl. Solinus Herodoꝝ auctores. Et athlante ingētia flumina oriunt' inter que Nilus. Aug' lib. xvij. de cui. dei ſic habet. frater Prome- thei athlas magn' fuiſſe aſtolog' dicit': vñ occaſionē

fabula inuenit' vt eſt cęli portare conſingeret: ſuis mons eius noie nuncupet: cui' altitudinē potius cęli portatio in opinione vulgi veniſſe videat. Plini' ſcri- bit Athlanta primū inueniſſe ſphęrā: gręci aut' altro- logiā ab Athlante inuentā fuiſſe. Eule. in preparati- one dicit' Enoch r' Athlantē eſſe eundē. De q' Dioc. lib. iij. ferunt Athlantē aſtologie fuiſſe peritiſſimū: deq' ſphęra p' unū inter homines diſputaſſe: qua et re- viſus eſt cęli ſuis humeris ſuſtinere: locū p'ebēte ſa- bulis ſphęrę inuētrione. Scribunt tñ quidā duos eſſe mōtes in Dauritania athlātes dicitos. Alter colū- nis Herculis viciniō: alterū interiorē Libyę. Re- motioꝝ ab Athlante rege in eū conuerſus dicit' q' quē cęli columnā nomināt. Tres autē athlātes fuiſſe in- morant'. Unus rex Italię: r' pater Electę vxoꝝ Ro- riti. Alter rex Arcadię: r' pater maig: ex qua natus eſt Herculius. Tertius Daur' q' dicitus eſt maxim'. Sumitur nonnūq' a poetis Athlas p' hois ſimula- chro ſuſtinēte columnas edū aut ipſū edifiū ad ſi- tudinē Athlantis cęlū humero torquētis: qui etiā la- tino vocabulo thelamones. Et hi athlantes plerūq' gibboſi dicunt'. Et vt inquit Serui. ſūt vt gibboſos imitent' dū onera ſuſtinēt: qui interdū cōpares ſunt: interdū auerſi: interdū ſemiuicē ſpectāt. Var. Non aliter ridetur Athlas cū compare gibbo. Sunt qui dicant hoc nomine vocari fluuiū ab Athlante rege Arcadię dicitur: ex Eno mōtē in Jſtrū deſluentē. Ab Athlas ſit athlāticus ca. cum. r' athlātidēs patrony- micum. Et licentia poetica athlātidēs.

Athlāticę inſule quas beatas vocāt dūę quidē: hę ſunt paruo inter ſe diuiſę mari decē milibus ſtadioꝝum a Lybia diſtanti. Imbres illic rari medio creſq' ventū autem plurimū ſuaues ac roſiferi. Solū dō pingue: nec arari modo plantari ve facile: Sed etiā ex ſe abſ- q' vllō humano ſtudio fructum producit dulcem qui demet ocioſam multitudinē nutrire ſufficiētē. Ver ſincerus ac temperatus: et mediocri mutatione per tempora contentus. Nā qui a terra perſtāt venti: bo- reasq' et aquilo. ppter longinquitatē vaſta et inania incidentes ſpacia fatigantur: et deſiciunt p' uſq' ad eas inſulas peruenerint. Qui dō a mari perſtant ar- getę et cephyri refrigerantes raros quidā r' tempera- tos imbres ex pelago aſterunt. Plurima nō p' hūmī ditatē aeris cū ſūma facilitate nutriunt: vt etiā apud barbaros increbuerit fides ibi elyſios cāpos eſſe: et beatoꝝ domicilia ab Doza. decātata.

Athlātidēs vergilię dicitę ſunt. Athlas em' ex pleione oceani filia: vt ait Higynius: vt alię Deucalionis ha- buit. r. v. filias: q' vno vocabulo athlātidēs dicuntur.

Byades ex his byades noiatę a fratre q' fuit byas: q' a ſozozib' plurimū dilect' eſt: reliq' pleiades a mſe dicitę Vergilię dicunt': q' cū vere exozunt. Alexander ait byadas dicitas: q' fuerunt filię byles ex boetia. Et ſunt. vii. Una dō q' Diſipho nupit nō videt. Lice. ait byadas a pluedo dicitas. Moſtri ſuculas a ſub: qm' ſues luto gaudēt. Indicāt em' pluuias.

Atoti gen' aranei lanuginos: de q' dicitōe Araneus.

Atomus penul. core. indiuiduus: qui diuidi nō poteſt. Nā vt Hiero. ait: Punctus temporis eſt quod ſeca- ri et diuidi non poteſt. Unde Epicurus ſuis atomi mundū ſtruit: r' vniuerſa cōformat. Sunt etiā atomi in cozpoz: vt lapis cum diuidit' vſq' ad minutia: que diuidi r' ſecari nō poſſit. Siſt in numeris. Unus di- cū atomus: qui diuidi nō poteſt. Το μὴ em' in caſto. cō ſine: quaſi ſine incaſione et diuiſione.

Attis idis. cranei filia: a qua regio attica: vt quidam exiſtimāt: dicta eſt: cum prius actica ab actone dice- retur: ſiue ab Acteo rege: vt ſauozino et Licophroz ni placet. Siue ab acti' quod litus ſignificat: cū ea regio (ſicut ſcribit Strā) magis ex parte litoralis

fit: Quis voce etiā vtunt lacini. Virgil. At procul in
sola secreta troades acta. In hac sunt Athenę et ma-
rathon campus cū oppido eiusdē nois. Autbis quo-
q; a poetis quando q; luscinia vocatur/ quasi attica.
Dicitur. Sic vbi multifona seruet sacer archide luc.
In attica regione fuerunt Athenę ciuitas p̄hoz alū-
na: In qua primus oim Cecrops regnauit.
Atticus a. um. quod ex Athenis est: vel quod ad Athe-
nas pertinet: vt regio attica.
Atticillo as. atticę loqr. Plau. Non atticillat sed sci/
Arys/hui? at̄hys: nomen cuiusdam p̄hrygiet (lissat-
sili) Regi lydoz regis: et nomen fluuij. Claud. Luc.
erat prope flumen acym. Nunc tamen acym appel-
lat Eusta. a celeritate/ quasi sagitta.
Athūs/hui? at̄hys: fluui? est thracie/ in Istrā fluens.
Aucoti: populi britanni.
Attollo lis. cleuo/ erigo. Lactan. libro. vj. Sed eū po-
tus qui ad alienā felicitatē nō attollat oculos/ opes
nō admiret. Lili. Lūq; se quilibz attollere ac leuare
vellet. Aliqñ ponit pro aufero. Pac. Custodite istā
vos ne cum quis attollat/ neque quis attingat. Aliqñ
pro affero. Plau. in casti. Quid si p̄pius attollam? si/
gna/ stannisq; obuiā: Hoc verbū facit p̄teriti attuli.
Dionie. Afferō attuli: quoniam et fero tuli dicimus: q̄
q̄ et id perfectū quod attuli/ ex alio verbo. p̄ficiē re/
perimus apud veteres/ ex eo quod est attollo.
Attornitus/ stupefactus: r. p̄ie is dicit cui casus vicini
fulminis r. sonitus tonitruum dat stuporē.
Attrecto cas. ex ad r. tracto: significat manibus tracto/
Attribuo is. impono/ cōmito/ assigno. Lili. (palpo.
Leteroz curā tuendoz. L. flāmino questori attribu-
it. Egar lib. vlt. Nostri sicut supiorib? dieb? vt cui/
q̄ erat locus attributus/ ad munitionē accedunt.
Attropatia regio et pars medię: ab attropato duce no-
minata: qui obstitit ne ea macedonibus subiugaret.
Is postea rex declaratus: regione hanc media seque
strauit: cui? successores regnū continuantes: cum ar-
menioz regibus affinitatē contraxere.

A Ante B

Au interiectio est conurbatę mentis.
Auarus: qui auidus eris est: et nimium pecunie cupi-
dus: r. semper in repretione est. Auidus ab auendo
est: etiā honeste cupiendo. Sal. Laudis cupidit pecu-
nie liberales erant. Ab Auarus fit auaricia: cupidi-
tas. Auare tenaciter. Auara terra dicit: cū id qd in
se recepit ampliore ignoze nō reddit.
Auiceps: qui vel que aues capit. Aucupium r. aucupa-
tio: ipsa auium captio.
Aucupo: pe. cor. depo. aues capio. Apud veteres etiā
aucupo reperit. Plau. in Tru. Lepide ecastor auca-
pau. Per translationē vō significat artificij quodā
et solertia quero: vt Aucupo: laudē.
Aucupator? a. um. qd ad aucupij p̄tinet. Tñ aucupa-
torij calami viscati/ quib? vtimur ad captiēdas aues.
Auctio nomen ab augeo: significat augmentū. Unde
etiā ponit. p. venditione/ que fit per augmentum pre-
cij: cum sit publica rerum p̄uataz venditio/ q̄ emen-
tem augeat r. vendentē: cū res tradit plus offerenti.
Aue. Si coniugis auctio fiat. Plau. in Sci. de au-
ctione parasitica loquens. Nunc auctione inquit fa-
cere decretū est mihi. Auctio vō haste significat: ven-
ditio publica bonoz eoz/ qui damnati proscripiue
fuerunt. Nā haste subūciebant ea que publice venū-
dabant: sicut in bello capti: vt scribit Fest. Signū
p̄cipuū est hasta. Inde hasta Cesaris refrinxit scri-
bit Cicero/ qui alibi ait. Bis iā vidimus hastā in fo-
ro ponere: et bona ciuium voci subiacere p̄gonis.
Aucto. in Csa. Amplissima p̄edia ex auctioibus
haste minimo addit. Inde a Tertuliano in apolo-

getico. In hastario vectigales sumus.
Auctionor: per auctione vendō.
Auctionarius: qui sic vendit.
Aucto as. frequētatiuū est verbū augeo. Plau. in Am.
Et vt res vestras rationelz vestroz omnū bene ex-
pedire vultis peregre: et domi bono argo amplo au-
ctare perpetuo lucro. Quis composuit est ad au-
cto. Accius. Quibus rē suā et patriā nostrā quondā
adauctauit pater.
Auctuariū: quod sup mensurā adijcit aut pond? iustis:
vt cumulus adiectus in modio. Plau. Aucuarium
adijcto vel mille nummū plus q̄ potest.
Aucto: nomen verbale ab augeo: generis maf. pro eo
qui auget: cup? q̄ est auctrix. Aucto: vō/ quem greci
αυτοειπ̄ ap dicūt: sine c̄ribēdū ē. Licet iā vsus ob-
tinerit/ vt per c̄ sine h̄ scribat: generis cōmuni est.
Quid. lib. iij. fast. Optima tu. p̄uū nois aucto: eris.
Figuratez p. obliuos/ sicut alia verbalia in oz desit-
nēta neutris adiungit. Virg. lib. iij. Italia perit fa-
tis auctoib? esto. Est autē aucto: quasi opis factor.
Tñ poete ceterisq; operū pditores/ dicunt auctores.
Hec solū qui opus aliquod faciē sed qui princeps
est et p̄uū iuber vt aliquid fiat/ aut inductor p̄uioz
vt aucto: vocat: vt si quis populum ad bella conita-
uit: vel qui concordia peritū sit: belli vel cordie au-
cto: fuit. Cic. lib. iij. offi. Atq; huius deditiois ipse
posthumus: qui debebat suoz et aucto: fuit: quāst
dixit/ suoz et persuasoz. Itē aucto: promissor: vt
apud Liliū lib. ij. Auctores sum? tutā ibi maiestātē
romani nominis fore. Itē p̄uū propugnato: sine
defensoz aut vindex. Idē ibi. Sed vt inuentoz legis
volero: sic letioz collega eius aucto: cū recitioz:
tū acro: erat. Itē aucto: qui quis fidē habet. Idē ibi.
Agitatus deinde consilijs ex omni parte assenten-
do multis aucto:ibus trepidauerat. Itē p̄uū de/
nunciato: Idē ibi. Nūq̄ aucto:ibus cognitum est
equos volucosq; sūma vi bellā apparare. Similitē
ratificato: seu approbato: aucto: dicit. Idē libro. iij.
Dulcis erat qui mollis consulti dicerent: q̄ legi
ad eis latē patres aucto:es fuisent. Is etiā in quo
est vis potestas: et dignitas nec ab alio p̄det/ potest
dici aucto: a quo aucto:itas est appellata. Tñ illud
apud Liliū: Deceuerunt vt cū populus regē iussit/
seruēd seratū esset si patres aucto:es fieret. Hoc est:
si aucto:itatē suā interponeret r. ratū haberet. Et au-
cto:es sententię sunt quoz sententiā sequimur. Et au-
cto:es populi sunt/ in quoz administratio res eius
sunt. Plau. Etiā si nō interrogatus tutor siue aucto:
fuit: val et aucto:itas eius cū se p̄bare dicit id quod
agitur. i. aucto:ie fieri. Pompo. Et si pluribus datis
tutoribus vnus aucto:itas sufficiat: t̄ctis tutor aucto:
to:es. Unde apud apostolū. Quanto t̄pore heres
paruulus est/ nihil differre a seruo/ cū sit domin? oim:
sed sub tutoribus et aucto:ibus est vsq; ad p̄sinitū
tempus a patre: q̄ sint qui aucto:ibus legant. Au-
tus etiā nomen s̄. est auctrix: quod multi negant: nec
mirū. Sunt etiā nōnulli temeritate/ r. quidē maxima/
p̄diti: qui vt scire multū videant/ quod ignorat p̄-
cipiunt: imo (quod deterius est) doctrinā corripuit
putantes se magni aliquid egisse/ si alioz scripta que
nō intelligunt: perperā de p̄mpta fuisse autumē:
ex quoz numero sunt neoterici quidā: ad nihil aliud
q̄ ad lacratū genti: qui in celo oa suum ponentes ar-
guunt Augustinū q̄ in scire locutus sit: quippe qui scri-
pserit: Auctrix peccati Eua: auctrix meriti Dana:
cū (vt aiunt) aucto: dicere debuerit: quoniam generis
cōmuni: si: vt cā ad feminas q̄ ad mares pertinet/
at. Sed hec ratio quātā vim habeat vel medio cruce
litteris imbuti nō ignorant. Cur aut tantū tibi arde-
gas/ vt viz docerissimū r. ot doctrine genere scitū?